

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Előfizetési árak
helyben, vagy postán külföldre:
Égész évre . . . 10 ft — kr.
Félévre . . . 5 „ „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . 1 „ „
Egyes szám 4 kr.
Alap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca 1702. sz.) bérmentve küldendő.
Előfizethető helyben:
Teljes K. Lajos könyvkereskedésében, és a kiadóhivatásban. (Nagy-uj-utca 1702. sz. alatt.)

Hirdetési díj:

Négy hasábol petít sorát 5 kr. Nagyobb terjedelmű és többszöri hirdetések alkalmán jutányos áron vételnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 50 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.
Nyilatkozatok minden petít sorára 50 krajczár.

Hirdetések fölvetésnek a szerkesztőségben és kiadóhivatásban. (Nagy-uj-utca 1702. sz. a.)

Kéziratok nem s/tnak vissza.

A „Geschäfts Sprache“.

Debreczen, július 19.

»Magyarosodunk« hangoztatják a lapok Budapesttől le egész Nyírsígtig, hol szintén jelen meg egy »szociáldemokrata«, vegyes tartalmú szépirodalmi heti lap. »Magyarosodunk«, hangzik az örvendezés felzendülő dicszava messze-messze még az ország határára, a Lajthán tul is, fel-fe Nagy-Bécsig, sőt még azon tul is, fel a pángermanok székelő helyéig a jó Frankfurting, mely híres virslijén kívül, még a balga »Frankfurter Zeitungnak« is termelője.

És a jó német atyafi, ki virslijéhez habzó árpalevet szopogat, megrezen e messze földről, távoli »barbár ország«-ból érkező zengzetes dicszó hallására.

Megrezen, s szívébe gondok, félelem, aggály egész légijója gyülemlik meg. Kimagyarázhatatlan félelem, borzalom járja át erős villanyárammal érintett kékacomboként megrezgő idegeit. Agya, melyet különben a habzó árpalé szeszmalátája eléggé megtompított, látománnyal telik meg. Lelki szemei már látják a távol »barbár«-ország maroknyi népét tölgyfaként erősbödni. Lelki-fülei pedig már szinte hallják a »barbár tsikós és golásch« népektől sanyargatott, gyötört, elnyomott faj és vérokonok egeket ostromló jaj- és segély-kiáltásait, melyek hasonlóak az örvénytől elragadott fuldokló végső, borzalomkeltő halál-hörögéséhez.

Tormás virslijét harapdálva s keserűnyés ízű söröcskéjét szopogatva látja a jó frankfurti a magyar barbár horda diadalmát már a »Deutschland über alle« éneklő Kraxelhuber Tóbiások s loyális erdélyi »szakszok« felett is, a kik végre szintén beadják derekukat a magyar kar izmos ölése alatt és feledve nemzetük, fajuk hagyományos tradíciót, szintén hű fiaivá lesznek a barbár »tsikosok« országának s — megmagyarosodnak. Sőt látja, a mint a jó Kraxelhuber Tóbiás is sarkantyus csizmát huz tyukszemeire s szűk, zsinóros, paszomántos mentébe szorítja komlólétől hizott becsületes »német spitzbürgeres« poczkját.

És mind e borzalmas látomány és hallomány óriási, nyomasztó sulyként nehezedik a »schulvereinos« derék frankfurtink kebelére, mely érez és elszorul s siráms jajszavakkal telik meg, átkozva a turulos barbárokat, kik hajdan — hajdan annyi sok csufot ejtettek a szegény, tisztas, jámbor — svábokon, »melyekre« most fesszes, diszes nemzeti ruhájukat és szépen csengő nyelvüket is reájok akarnák erőszakolni a »brutális, a barbár madjarok!«

És a jámbor német se hall, se lát többé. Dühé végtelen lesz. Tajtékzik s dühös vádakat csap a »Frankfurter Zeitung« hasábjain a magyarosító magyar hordák ellen, a művelt világ szemébe, mely legtöbbször hitelt ad e rút német förmedvényeknek. És miután a világ ily módon tele lesz harangozva, hogy a magyar, habár erőszakkal is, magyarosít, megzendül ismét a budapesti és nyírsíti nyomtatott közvélemények tárogatóin is a zengzetes dicszó — magyarosodunk. És a jó pátrióták csakugyan komolyan kezdik hinni, hogy Magyarország magyarosodik, s a körülbelül 99-75% tisztá magyar lakossággal bír Debreczenben, a magyarság törzsökös fészkeiben, biztosan nem lehet hallani már ez idő szerint egyetlen-egy árva — német szót sem.

Pedig nem úgy van. Mert hiába

handa-bandáznak a nyomtatott közvélemény harsány tárogatói Budapesttől le Nyírsígtig a magyarosodunk örvendezésen zengő dicszavával, s hiába álmodik borzalmas látományokat a frankfurti »schulvereinos« érző német kebel, Magyarországól még mindig nincs kiküszöbölve a német szó. Sőt a 99-75% magyar lakossággal bír Debreczenben sem egyedül a kutyájához beszél e nyelven egy-egy excentrikusabb természetű ember, de minden nagy magyarosodás dacára is beszél ez az ékes nyelvet sokan, különösen a »kiválasztott nép« közül. Utón-üfelen, korcsomban, a családi szentélyben, a templomban, üzleti-irodában, mindenütt e nyelven hebrálnak a kiválasztottak, mert hát, csak szegyenkezve írjuk le ezeket, nálunk Magyarországon e körben, e széles üzleti körben, a zsidók »egyrésze« között, kiket a magyar nemzet nagylelkűen fogadott be családi tűzhelyéhez, manapság is csak a német nyelv a »geschäfts-sprache«.

Csuf, czudar dolog ez, mely míg egyrészt a magyar faj éheltettségét is bizonyítja, másrészt meg megbélyegzi, a legutálatosabb Kain bélyeggel, a hálátlanság Kain bélyegével, a kiválasztott nép ama nagy töredékét is, melynek még a 99-75% magyar lakossággal bír Debreczenben is nem a magyar, de a német a »geschäfts-sprache«-ja!

Ép azért korai a dicszó, az örömmámor. De legfőbbképen korai a büszkeszó — magyarosodunk hangoztatása is, addig a szép Magyarországon, míg magában a jó Debreczenben, a magyarság törzsfészkeiben is akadnak ilyen hitvány ágensei a frankfurti »schulvereinos« németeknek, kik jó maguk is bátran lejöhetnek hozzánk remek, hangzatos, kellemesen csengő, »geschäfts-sprache«-et »üzleti nyelvet« — tanulni. S ép ezért koraiak és alaptalanok a frankfurti német atyafi borzalmas látománnyal s förmedvényei, melyeket a jámbor »Frankfurter-Zeitungban« bocságtat világgá, mert míg Debreczenben is, valamint széles Magyarországon még sok más helyt is ilyen nyelven főzi le a furfangos zsidó üzletember ravaszkodó üzlet-társát: »Jach war a och in Bajk o j!«, addig nincs Magyarországon veszedelem. S bármit pletykálnak is a budapesti és nyírsíti nyomtatott közvélemények, addig szép Magyarországon mindenütt csak a német, a »Wellsprache« lesz és marad a tiszteletre méltó magyar üzleti körökben az egyedüli és erős — »geschäfts-sprache!«

lfj. Móricz Pál.

Az oláh »Schulverein«.

A román igazgatás rendszerességéről pompás bizonyítást tesz a Bukarestben egy év előtt »a románok egységes oktatása« czéljából alakult liga mostani évi jelentése, melyet még csak f. évi nov. 24-én fognak a bukaresti közgyűlés elé terjeszteni, de azt Jean Lupulescu már most közrebecsájtotta.

Hogy miért történik a közzététel ennyire korán és miért francia nyelven, azt talán meg sem kell magyarázni. A kulturbörbe öltözött román irridenta föl akarja használni a magyarországi izalmakat. — Lupulescu ur jelentése valóban minden egyének jó, csak kulturregleti jelentésnek nem. Végig Magyarországgal s a magyarországi románok sorsával foglalkozik. Tiszta politikai vádirat, a melyben csak ürügy gyanánt áll az a megjegyzés, hogy a bukaresti iskola-liga voltaképpen olyan, mint a német »Schulverein«. Kiállhatjuk a németeknek a bizonyítványt, hogy ehhez a farkas-hoz képest az ő Schulvereinjuk valóságos bárány. Az Európának szánt jelentés mindjárt azzal kezd, hogy a magyarok a román gyerekeket már 3 éves korukban elakarják venni

az anyjuktól, hogy »idegen nyelvre« (természetesen a magyarra) kényszerítsék s ezzel a románokat denacionalizálni akarják. Ismerteti azután a romániai tanulmányok mult évi zajos memorandumát, melyet az erdélyrészi testvérek fájdalomkiáltására kiadott s a mivel egész Európát fölvilágosította, hogy miképpen kell harcolniok Erdélyben a románoknak kulturájuk és nemzetiségük fentartása végett. S ezzel kapcsolatban 41 politikai jellegű okiratot mutat be szintén francia nyelven, a liga működéséről. Ezekből meg lehet tudni, hogy a liga Franciaországban Auvers-ben is bír fiókkal (section.) Továbbá, hogy a bukaresti ligának sikerült a római, napolyi, sassari, torinoi, padovai, perugiái olasz egyetemi köröket is föllovalni a magyar ügy ellen. Hasonló nyilatkozatok vannak a francia liliei és dijoni diákoktól, a bécsi cseh- és horvát egyetemi hallgatóktól s számos obscurus külföldi notabilitástól. Továbbá föl vannak véve a jelentésbe az olasz, francia, belga, német, sőt angol lapok egyes cikkei, a melyeket a magyarok ellen jobbra külföldön élő románok kieszközöltek. Ott van Madame Adam-nak több 1891. évi levele is a Nouvelle Revue-ból. Továbbá Frarynak egy cikke, Gladstonnak egy rövid levele (amiben egyébként semmi sincsen) azután Jules Simoné, Lavaleye-é, de ezekben sincs semmi. Alexics György és Moldován Gergely külön cikkben, mint egyedüli renegátok vannak bemutatva. Azután egy sor magyar újság-cikk eicsavart ismertetése, diaktitakozások s több efélek. A könyvet és annak gyűlöletes tendenciáját talán legjobban jellemzi egy régi (még forradalmi) gunyvers felvétele, mely mint »hazafias dal« van ott feltüntetve, holott azt az új generáció, mely nem látta az erdélyi rémes vérengzéseket, bizony már nem ismeri. Ime az első szaka magyarul:

Kerek ez a zsemle,
Tedd vad oláh zsebre,
Dugd be vele szádát,
S tiszteled a hazádat,
Oh, te bűdös bockor!

Aki e könyvet végig lapozza, abba a káprázathoz esik, hogy egész Európa dühög a magyarok ellen. Ez ugyan távolról sem igaz, de a gyűlöletes külföldi könyv megérdemli, hogy a belügyi, sőt a külügyi miniszteriumban is behatóan foglalkozzanak vele s egyáltalán az egész üszökdobálással.

II. Rákóczi Ferencz hamvai.

Írta s a Magyar Történelmi Társulat 1892. május 15-kén tartott negyedszázados emlékkönyvében felolvasta: **Thaly Kálmán**, alelnök.

(Folytatás)

A munkás ott térdelt és behajolva, — miután a felső földet vaslapattal leszedé: a koporsóbul minden csontot, ruhafoszlyant, sőt a drága hamvakkal elegyült földtörmelékét is a kezeivel óvatosan szete ki és nyújtotta át nekünk. Lobry, Droitecourt, Vachette, Romon atyák — egymást fölvaltva, rendszeren ketten-ketten — ott térdeltek vagy guggolának a sirgödörben, melynek nyugati részén lámpák állottak: én pedig a másik két szerzetessel az oltár felőli oldalon álltam, lehajolva. A térdelők minden darab testrészet, vagy tárgyat átvévén a munkástól, nekem nyújtották át; a ki azokat Lobry supérieurrel az egyik frátertől odatartott lámpa fényénél gondosan megvizsgálva, meghatározta, s egyenként az oltársztalra raktam. Mikor pedig a munkás földet adott ki a koporsóbul: ezt a két térdelő szerzetes és én széjjeltergetvén, ujjainkkal átkaparásztuk; minden röögöskét szétmorzsolgattunk ujjhegyeinkel, s így találánk meg több apró tárgyat, pl. az olvasónak néhány szemét, ezüstkapszocskákat, stb.

Azon részeitől a koporsónak, a melyekben a vállak, karok, mell és derék nyugodtak: vegyest a már leirt pompás szemfedőlepel kisebb-nagyobb fozslányával, fejedelmi bitoröltözetnek elég épen megmaradt sok és igen nagy darabjai kerülének elő, még ma is élénken csillog, remek szövésű széles és keskeny aranypaszomántokkal s aranyozott lapos ezüstszegelezzel, melyből nagyon hosszú darabok vannak. Sőt akadt egy magyaros formájú arany-ezüst kapcsoló-zsinór is, melyet elhoztam. Mindazonáltal a ruhadarabok szabásából, gombjaiból s díszítéséből meggyőződésem,

hogy a fejedelem — a ki 1712. végén, Dancz-kában vetette volt le a magyar öltönyt, nem magyar ruhában; hanem XV. Lajos korabeli igen fényes francia öltözetben tételtet koporsóba. E camisolnak kelméje a legünömöb piros bársony, mely még most is gyönyörű bibor színű, selyem puha, fénylő és sima, úgy szólván tiszta ép; pedig, legalább 50 év óta már, a föld között (igaz, hogy százaz föld között) feküdt. Bélése ezen diszkabátnak, valamint a térden kissé alul, a lábikrák feléig érő szintén piros selyem nadrágnak, fehér selyem vala, a mely ma már (ép úgy, mint a szemfedő) a régiségtől sárgás-barna színűvé változott.

Francia öltözetben temettetvén el: magyar kardot, fejedelmi buzogányt és kalpagot, sarkantyukat hasztalan reméltünk volna a koporsóban találni; legföljebb finom, francia mivű salon-spádet kötöttek — haugyan Rákócziak volt — az oldalára; azonban Rákócziak Rodostóban folytatott egyszerű, áhítatos, remete életmódját tekintve, ezt is alig hihetjük. Bizonyára maga meghagyá, hogy nem kíván a koporsóban fegyverrel az oldalán: hanem kezeiben olvasóval és pedig dicsőemlékü édes anyjának, Zrinyi Ilonának jezsálemi olvasójával — melyről leltáraiban többször van szó — nyugodni. Ugyanis a mi leleteink arról győznek meg, hacsak azt nem akarjuk fölteni, — hogy az 1839-iki sirbontó munkások a koporsóbul kivették és elorozták a spádet; ez aligha történt: mert hiszen akkor a gazdag aranypaszomántokat s az alább említendő 18 dr. zsinaranycsattot még sokkal inkább elvitték volna. Ellenben az említett olvasót, legalább annak egy részét, a fejedelem szétomlott kezeinek helyén, amár már darabokra szadozva, megleltük. Ezen olvasó olyan, a melyket Jeruzsálemben, a Szent-Sirnál árulnak; t. i. nem zsinórra felfűzött szemekből: hanem egymással vékony ezüstdrót-kapocskal összecsatolt, tojásdad alakú lignum sanctum gyöngyökből áll, közben két szétválasztó (vagyis imaosztó) hosszukás drágakő-gyöngygyel, melyek egyike achát, a másik a carniol. (Eredetileg talán négy ilyen kő-gyöngy volt rajta.) Az olvasó alján ugyancsak lignum sanctum gyöngyszemekből alkotott keresztcske csüngött, melyet szintén megleltünk. Őt szeggyöngyből áll, ezüstosodronnyal szorosan egymáshoz kapcsolva. Összesen találtunk 12 gyöngyszemet: a többi elkorhad s szétporlott, vagy 1839-ben vihették el emlékül.

Megtaláltuk még a francia diszkabátnak — egy hajdan a bélésebe erősitve volt lapos selyemszalagra fűzött — fagombjai egész sorát is. E kerek, lapos gombok biborral valónak boritva, de a mely már lefoszlott róluk. Más, olajbogyó alakú fagombocskákat is találtunk. Előkerült továbbá a mell tájáról egy ritkaséps smaragdszínű s körösleg szivárványosan, gyönyörűn oxidált 2 cm.-nyi hosszú, fölül keskenyebb, alul valamivel szélesebb üvegkösöntyű (csüngő tárgy), melyen mintha a Boldogasszony képe — keblén a Jézuskával volt volna kimetszve. Nyakban függő amulet-te lehetett, melyet talán még Zrinyi Ilona akaszthatott egykoron kis fiának nyakába és Rákóczi azt, édes anyja iránti kegyelemből, — haláláig hordván, a hosszas viselés miatt kopott el ennyire. — Aranyfoglatba lehetett kerítve.

Az alsó-test átkutatásához kezdvén, egymásután kerülének elő a földben mélyen fekdült s e miatt sötétbarna színűvé vált és nyirkos farcsont, a hatalmas pár medencecsont s a colossális czomb- és lábászarcsonok. — A térdkalács-csontoknak csak az egyikét leltük meg — illetőleg ismerhettük föl, — a másik már szétdarabolódott, elomlott. Az igen erős czombszarcsonok hosszúsága a csipőforgóktul le térdig 51 cm. P. Droitecourtal megpróbáltuk a medence-, czomb- és lábászarcsonokat álló irányban összeilleszteni, hogy a fe-

jedelem szálas termetéről kellő fogalmat nyerjünk. »Un colosse!...« kiáltott föl a francia pap, bámulva. A dzombesontok is — kiáltott föl a forgóban — nyirkosak voltak kis-sé, ellenben a lábszársontok szép szárazak. Amazokat vizsgálva, azonnal feltűntek a rajtok itt-ott még vastagon tapadó, szálkásszerű izomzat-maradványok. Nagy vigyázattal kutatni kezdettük a koporsóban, a czombok és lábikrák fektének helyén a levált izomrészeket, — s meglepetésünkre, elég sokat és jókora darabokat találtunk. A legnagyobbak fél-, sőt kétharmad-tenyérnyi nagyságuk. Tömötten összezsúrodott és összeálló, ujnyi vastag átmérőjű, — lapos, vagy — a mint a csontot környezé — homorú alakú, omlós, porszerű, súlytalan anyag ezen hus-, izom- és vérmaradvány. Színe sötétbarna, majdnem fekete; míg a benne sűrűen látható összezsúrt idegszálcákak fehérek, tűnyi vastagságuk, szálkásszerűek. A lehető legóvatosabban nyultunk e könnyen szerteomló izommaradványokhoz, gondval válogatván ki a földből a legkisebb darabocskákat is, és az oltárra raktam, külön halmazba, a csontok mellé.

Megleltük továbbá a czombokat borított piros selyemnadrág foszlányait és különösen a két lábikra mellett, kívül két felől — a szintén ott talált selyemharisnya-maradványok mellett, — az alól szétnyíló — összekapcsolható francia nadrágszárnak két, csaknem teljesen ép oldalmaradványát, melyek sulyosak a rajtuk még a sir földjéből kikerülés pillanatában is fényes villogó, tömör aranycsattoktól. — Ezen csattok igen csinos, kacskaringós, virágszerű alakzatokba font aranysófüm-sodronyul készültek; a finom selyemkelmére szilárdult ráérősítvük. (csak egyetlen egy vált le közülök, de az is megvan.) s mindkét nadrágszár alján — külső oldalán — kilencz-kilencz ily csatt volt. Mind a 18 aranycsatt alól ezüstkapocs nyulik ki, a hasíték tulso szegélyének összekapcsolására. Még egy-kettőn az átellenes kis himkapocs is rajta csüng. Anyagi értékre nézve e csattok a koporsó legbecesebb tárgyai.

Az erős boka- és lábfejesontokat s lábujjesontokat is mind megtaláltuk a magok helyén, ámbár teljesen szétomolva, szétszóródva. A cipőknek azonban már nem lehettük nyomát; elporladtak, megsemmisültek teljesen. A dícsőült fejedelem holttestének minden csontdarabját, minden izom maradványát, minden legkisebb porcikáját — kiválogatván a törlemék és föld porából — a saját kezeimmel vittem s raktam le az oltárra, Ugy szintén a szemfedő- és ruhafoszalványokat is. Előkerült még két koporsószege és a koporsó fenekén igen sok s még ma is tiszta ép, piros-barnás színű cédrusfa-gyaluforgács, melylyel a halotti párna töltve volt.

A koporsó kiürítésének a végefélé járunk, a mikor Fraknói visszatért. A föllett drága hamvak miként leendő visszahelyezéséről s a jegyzőkönyv elkészítéséről értekezünk most Lobryval. Ő azt ajánla, hogy a halhatatlan emlékü fejedelem földi maradványainak a további

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Gondolatok.

Irta: Zalai Márk.

Láttam én már számtalan virágházi növényeket, melyeket a tavasz első csókja halálra dermedtett. És láttam élő fák galyaiból mester-ségesen összenövészett göth betűket, csimereket, koronákat, melyek rövid életusa után elcsenevé-szedtek, kihaltak.

Lám, mire vezet a természetellenes, mester-kelt nevelés.

Czéljaival nő az ember. Ember tervezz, alkoss, és ne csüggedjél el, ha nem mindent ér-hetsz el, és a sors, midőn nagy czélokot tüztél ki, egyet-mást köröidből lealkuszik.

A kis gyermeknek kedveskedünk mindenféle csillagó csesebecsékkel, hogy az első típegető lé-pésekre kedvet kapjon. Mihelyt szilárd lábón áll, nem kell neki többé biztatás, szaladgál az a maga öröme.

Nagyon gyenge lábón áll a polgári erény ott, hol azt még homni kitüntetésekkel kell ki-csalogatni.

Nem a nagy idők szülik a nagy embereket. Ezek nem nőhetnek üres gombák módjára egy zivatáros éjszakai Inkbáb módjára egy zivatáros éjszakai Inkább és miután azt a nagy idők megérlelik, megragadják üstökét, és nem nyugosz-nak addig, míg az érett gyümölcs az emberiség ölébe hull.

A szédítő magasságra feljutott egyén csak az esetben dicsékedik alacsony származásával, ha nem a véletlennek, nem a sors szeszélyének, ha-

pusztulástól megóvása czéljából helyezük eze- ket egy jól záródó cédrusfa-láda-ba, (a milye- nek Konstantinápolyban készen, dús választék- ban mindenkor kaphatók), és úgy tegyük visz- sza a koporsóba. A cédrusfa ugyanis oly tar- tós, hogy — mint Rakóczi koporsóján is ta- pasztaltuk — századokig ép marad és egy- szersmind oly átható illatu, hogy minden ro- var, szu, moly, stb. kerüli. Nekem tetszett a gondolat: csak azt kötöttem még ki, hogy a mellett a koporsót üresen hagyjuk és ezt a ládát úgy tegyük belé. A supérieur helyesle- te, s azonnal elküldött egy ily cédrus-szekrény vásárlásáért.*) Együtt kiküldé P. Romon le- véltárnokot, elkészíteni a jegyzőkönyv fogalma- zatát, melynek tartalmát röviden megállapítok.

Mire a hamvak átkutatását és kiszede- sét befejeztük; elkészült a jegyzőkönyv fogal- mazata. Pár apró igazítást tettünk rajta; azon- ban a »R a g o z k i a« nevet hiába javítottam »R á k ó c z i a«-ra, — a francia szerzetes tisz- tában megint csak amúgy írta. E közben meg- hozták a szekrényt és egy szép, metszett üve- hengert is, az emlékirat egyik eredeti példányá- nyának abba s úgy a sirláda-ba helyezése-re. Ez a cédrusfa-láda sárga fényezett, elég nagy erős és igen szép, ujondujú szekrény volt: mi- dőn felnyitottuk, — csak úgy áradt belőle a kellemes, friss cédrus-illat, mely évtizedekig megmarad. Szerkezetére épen olyan, mint a mi tulipános ládáink: egyetlen üregből áll, fölül, a baloldalon födeles fűkkel, az u. n. »ládafi-á- val, a melybe az üveghengert valánk teendők.

Mielőtt a hamvaknak e ládába rakását megkezdjük volna: kérdést intéztem s supérieur- koz, hogy a koporsóban lelt ruhadarabok és egyéb tárgyakból mit vihetünk el magunkkal kegyeletes emlékül, ereklyékül? A derék főpap erre nézve teljesen szabad kezét engedett nekem, sőt maga biztatott: »Pre- nez vous tout ce, que vous voulez!...« Én azonban csak szerényen válogattam mindenből. Utólag bánom már, hogy kivált a fejedelem pi- ros bársony kontóséból — melyből igen nagy d. rabok vannak meg — és az aranypasz- mántokból többet, nagyobb darabokat nem hoztam; — mindazáltal vannak nagy értékű ereklyéim, különösen az olvasóból megmaradt összes drágakő és lignum sanctum szemek s keresztcske, a tündéklő smaragd színű amoulette, a 18 arany-csatt és a szemfedőből, valamint a paszmántokból, zsinórzatból egynehány igen szép darab. A bársonyból — fájdalom — csak kevés, némi mutatónyul.

Aztán hozzáfűztünk a hamvak bera- kásához.

(Folyt. köv.)

*) E cédrus-szekrény vételárát mi akartuk Fraknóival fedezni: de az előzékeny rendház- főnök azt semmiképen nem engedé, mondván, hogy ez a csekély költség jót, mint a sirbolt és hamvak örét illeti. Ugyanezt jelenté ki a sirbontási és megint helyre állítási munka költsé- gere nézve is. Utóljára arra kértük, hogy leg- alább a becsületlen török munkást hadd aján- dekozhasuk meg. Ezt nem ellenzé. Egy db. husz frankos aranyat adtunk hát a jámbor szol- gának.

nem nagyobbára személyi érdemeknek köszönheti emelkedését. A közönséges parvenu azt hiszi, hogy származását elfelejti, ha múltját véka alá rejti.

Milyenek voltak a szabolcsi gentryk?

Hogy milyenek voltak, dicsőségük fény- korában, a szabolcsi gentryk — melyek közül az előző tárczában bemutatott Pa- z o n y i t — arra érdekes fényt vet az alábbi guny- vers, mely a debreczeni főiskolai tanulóik által az 1830-as évek elején »D o r o m b« címet vi- selő irott lapban a következő czim alatt ol- vasható:

Borbély Miska és a Nyíri nemes.

(Történelmi hely: Szabolcsvármegye terme, Nagy- Kállóban. Tisztújítás alkalmával.)

»Nem kell Patay, nem! — ricsalg
A szabolcsi nagy szála,
A lény, kitől eredt e hang,
A zöld asztalon álla.
Széles kalap nagy fejében,
Réz fokos villog kezében;
Kék inge, kék gatyája,
Aczélpengős csizmája.

Nincsen kitől megnémulna
Ez az Ördög harangja*)
Bárha villám dörgve hullna
Jobban harsogna hangja.
Ellen! szász torok ordít,
De vad-száva, mint trombita
A concertek zajából
Kiharsog a lármából. Stb.

*) Az Eördög-pártiak főkörtése volt.

BELFÖLD.

Káplár és önkéntes. Temesvárott, mint írják, az elmúlt napokban egy káplár az egész sor előtt többször arczúl ütött egy önkéntest, mivel ez a káplár beszédein mosoly- gott. A dolog hadbírószág elé került, mely az önkéntest lat havi fegyházra ítélte s ezenkívül megfosztotta az önkén- tesi jogától. A város néhány előkelő pol- gára, a kik ismerik a szerencsétlen katonát, elhatározta, hogy közbenjár az önkéntes érde- kében a tisztikarnál. Eisenstädter J. S. és Nagy László polgármester helyettes meg is jelentek Adrovcszky vezérőrnagynál és megkérték, hogy ujtassa meg az ügyben a vizsgálatot.

Oláhok zendülése Magurán. Vé- res kimenetű oláh zendülés tettesinek a ki- nyomozásán dolgozik az ó-radnai járásbírószág a beszercei kir. ügyészség részéről kiküldött dr. Daday kir. alügyészszel Magura oláh köz- ségben. A község fanatizált népe ugyanis, az ottani oláh pap édes apjának és társainak a vezetése alatt két csendőrt megtámadott, le- fegyverezt s halálra akart ítélni. Szándéku- kat meghejtotta a csendőrt érteles föllépése, a kik fegyvereiket visszacserezték s a végső szükségletben addig használták, a míg a láza- dok szélylyel nem futottak. Két lázadó oláh halva maradt az összecsapás színhelyén s husznál több, ezek közt egy asszony is, sulyo- san megsebesült.

KÜLFÖLD.

Bismarck herceg és Vilmos császár közt végleg megszakították a viszonyok Bismarck lapja, a »Hamburger Nachrichten« szerint. E lap egyik közleményre erre nézve határozott nyilatkozatot tett. Ujat nem mon- dott vele, de legalább hitetlen megvilágította a tényállást. Egy berlini lap tegnapi vizont az- zal állt elő, hogy első sorban Waldersee gróf, ki a kancellári állásra áhítozik, okozta fon- dorlataival a császár és a herceg közti viszony elmergesedését. Ez azonban nem valószínű. A császár nem bírt ellenélni Bismarck propo- tenciáját, s nem kellett hozzá mások fon- dorlata, hogy elbocsássa.

Az angol választások. London, jul. 17. Eddig 260 konzervatív-párti, 50 unio- nista, 268 Gladstonepárti, 9 pannelista és 65 antiparnellista képviselőt választottak meg. A konzervatívok 17 helyet, az unionisták 8-at és a Gladstone-pártiak 75 helyet nyertek.

CSANÁDY SÁNDOR.

A háznak egyik legismertebb alakja és legszorgalmasabb látogatója távozott az élők sorából. Egy darab a régmúltból, típus a le- túnt időkbel, a ki haláláig megörizte a tradi- cziókat, melyekkel a közpályára lépett. Soha sem engedett azokból egész képviselői pályája alatt s a mily hűségesen viselte a sarkantyut, a magyar nadrágot, a sujtásos magyar kabá- tot és a pörge kalapot haláláig, épp oly meg- testesülése volt állandóan a legmerevebb ne- gaczióznak szemben a 67-es kiegyezéssel, melyet átkosnak tartott és nevezett minden al- kalommal.

Hetvennyolcz évet élt az öreg ur, a ki minden kuruczsga mellett közkedveltségnek örvendett a házban is. — Mint gazdag nemesi család ivadéka pillantotta meg 1814-ben a napvilágot a biharmegyei Nagy-Kerekiben. — Beöthy Odón, a negyvenes évek e kimagasló alakja, sógora volt Csanády Sándornak s így Beöthy Ákos nagybátyját tisztelte az öreg urban.

Hát még, — hogy többet ne említek — a J ó z s a Gyuriról s a magyar Nábób Kállay- ról fennmaradt s vastag kötetekre terjedő csi- nyek és adomák mily bizar jellemzést nyujta- nak a szabolcsi nemesekről? ... kiknek egész életök folyama az egymással ingerkedés- ből, egyik a másikat tulszárnyalni aka- rásból a dinom-dánomozásban, költelezésben és eszevesztett fényűzésben határt nem ósmert?

Még az ugynevezett »hét szilvafas« és »böcskoros nemes« is sokkal de sokkal büsz- kébb volt Szabolcsban, mint másutt. Hanem az- tán, a mint egyik ilyen nemes család is a má- sik után szegényedett el s birtokaik részben idegenek, részben zsidó kézre kerültek: mind- járt kész lelt a nép ajkán az alábbi guny-vers:

Elment a kisasszony, Irézi,
Kölcsön üres zsákot kértni,
Hogy asszonyanyja küldötte,
A magját kiegészítte.

»Tekintetes szomszédasszony!
Azért küldött anyámasszony:
Hogy egy üres zsákot adna,
Szedegetni — kisétálna.

»Kisasszony, lelkem! csak egy van,
Az is az urfi alatt van;
Ha kivesszem, felkél, majd sír,
Éhes, mindjárt kenyeret kér!

Pedig már egy falat sincsen,
Tegnap kértem egyet kölcsön:
A lisztünk is már elfogyott,
S a hombár is összerogyott.

Családi hagyomány volt az öregnél az a politikai pártállás, melyet elfoglalt. Ősei előkelő nemesek és a Hajdu-kerület kapitányai voltak, kik Bocskay Istvánig vitték fel a rokonságot. Az a kastély, melyben Csanády Sándor Kere- kiben lakott, Bocskay egyik ősi várkastélya volt. Amint őse, mint Magyarországi választott fejedelme, a német császárt békekötésre kényszerítette, épp úgy Csanády Sándor, a hányzor csak tehetette, a képviselőházban azt az óhaját hirdette hangosan, hogy a magyar király fejéről az idők vihara lesöpörje az osz- trák császári koronát.

Már a negyvennyolczadiki országgyűlés alatt képviselőnek választották. Olyan radiká- lis elveket hirdetett, melyek rettenetes ije- delmet okoztak a helytartótanácsban és a kan- celláriában. Az a hét, mely lelkét eltöltötte, nem hagyta el őt később sem. — De volt egy idő, midőn a legabszolútabb korszak alatt, felt- tá a magyar alkotmányos jogok teljességének fel- támadásában.

Akkor történt a dolog, midőn ő Felsége, mint még meg nem koronázott magyar király, az ötvenes évek közepén beutazta az országot. Az akkor még teljes életerejében volt s en- gesztelhetetlennek tartott Csanády dszruhát öltött és bandériumot vezetett ő Felsége elé. Gyakran szeméret vetettek az öreg urnak a hetvenes években e hitehagyást. Pedig az nem volt hütlenség az általa vallott elvek iránt. Mert Csanády az üdvözlő beszédben, melyet az uralkodó előtt tartott, elmondta, hogy az ország alkotmánya nem tekinti királynak a meg nem koronázott uralkodót s kijelentette, hogy addig, míg az ország alkotmánya visz- sza nem állítottik, ez az ország nem fogja beadni derekát. — Még a biharmegyei depu- táció is megjött e merész szavaktól, csak az uralkodó volt láthatólag me g h a t v a, midőn Csanády Sándor elvégezte a kurucz beszédét.

Mikor az alkotmány visszaállítottat, Csa- nády Sándor ismét bejutott a képviselőházba. A tigrisek közé tartozott, a kik a koronázás napján külön ünnepelték meg maguk között, távol az ünnepélyek színhelyétől a jogfolyto- noság elvét, mely a koronázás által meggyő- ződésük szerint sirba szállott. És azóta nem mulasztott el egyetlen egy alkalmat sem, hogy a lehetséesebb szavakban ne ostorozza azt a jogfeladást. Kezdetben nagy vihart kellettek a képviselőházban e felszólalásai. Somssich Pál egyszer fellállt elnöki székeből s felindulástól remegő hangon utasította rendre az engesz- telhetetlen öreg urat; Ghyczy Kálmán idege- sen tolt fel homlokára és húzta le szemüve- get, mikor e kifakadásokat hallotta s könyörgő arczal fordult C s a n á d y felé, mintha azt mondaná: az ég, ebből már elég! — De Csanády nem tágitott, daczára a rendreuta- sításoknak és megesett rajta nem egyszer az is, hogy megvonták tőle a szót. — Hanem mikor idők folytán a jó Péchy Tamás észre- vette, a mit eddig senki sem látott meg, hogy Csanády bácsinak mérges szavai mellett is olyan g a l a m b s z i v e v a n s hogy kék szeméből csupa jóság sugárzik akkor is, mi- dőn elátkozsa a közösuéyes állapotokat, — nem igen zavarták többé beszédében, ha- nem végig engedték elmondani, a mit mon- dani akart.

Szerette és becsülte mindenki. Gavalier ember volt, mikor még nagyon sok pénz felett rendelkezett, melyet pártja érdekében áldozott fel és gavalier maradt szegénységében is, mi- dőn alig volt miből megélnie.

Egyetlen öröme és hiúsága az volt, hogy a képviselőházban szerepelhetett. Ezért hatott reá oly végtelenül leverőleg, midőn a mult országgyűlés alatt nem kapott mandátumot a választások alatt; s ezért ifjodott meg szemmel

»Majd hát, tekintetes asszony,
Hoz kenyeret anyámasszony;
Ha felkél is János urfi:
El kell kenyérral csitítani.«

Zsáknk sincs, tavaly eladtuk.
Az ürát a bálba hagytuk...
Az urfiának nagy kedve volt:
A sok serbe majd belefut!

De nem czéлом mindazon guny-verseket, melyek a szabolcsi és különösen az ugyneve- zett »nyíri nemes«-ek büszkesége ostromlására íratlak — egyenként felsorolni, melyek közül az:

»Olyan fürge, mint az ürge,
A nyíri dáma;
Öltözte, viselte,
Feszess, mint ráma.
Csizmába, bundába jár,
Akár tél van, akár nyár
A nyíri dáma.« stb. stb.

azon időben sok kellemetlenségnek lelt kut- forrásra, csak egyértelen jellem, hogy ha van is még — mert tagadhatatlan hogy van — Szabolcsban dusgazdag nemesség: az a régi- nek már csak halvány árnyéka, melyet a civilizáció jóformán elkészörült.

Erdélyi István.

láthatóla- jutott s is mand- Mint min- viselőlk- dületlen- emelvén- olvasása- őrzött eg- ha csak- meg abba- Má- got. Toth- katos Já- tezett eg- nádý Sár- A letele- közelebb- engedett- De a hir- mozás a- katos Já- Mos- hogy Csa- szerzes- sárapat- nek szív- sen dobo- szünete- ülést.

A k- volt. Leg- henni fog- hazafti tü- ellensége- becsült.

* F- lezőnk ir- tak a ha- lékü fejé- nebb haj- umra, a Bözörmé- duság m- íranta. N- ezért an- tettek csa- hogy tán- nyi fény- két. Vité- tal akarj- nyiek ind- met fölka- Hadhá- az elmul- lokat a B- Ma ugy- bizottsá- telete. E- viselve v- elemeiből- mert a B- Bocskay- dukkal e- totta elő- megszilar- A- A román- váradit tu- gyorsvona- nagy közt- az ablak- a vonat t- *

C- helyén h- pedig élé- ben foglal- Biharmeg- Középsík- végezte, k- hivatalban- mint Bihar- rója műk- bihari ne- mint fősz- az erdély- alatt viss- ref. egyhá- egyházes- leti gyüle- zati jogai- rettyő-új- határozati- 1881-ig. E- tatott meg- a berettyő- az 1892-ig- val újra ó-

* V- szerencsét- d. u. H.-E- pusztító v- ván nevű- megkövet- 15—16 é- halálra su- szobában- E kis lelé- sen leége- is némult- anyjának- ban, csod- tént meg- * E- rületi kap- Gyula ma- kobozott

volt az öregnél az a... foglalt. Ősei előkelő... kapitányai voltak...

radiki országgyűlés... Olyan radikális... rettenetes je...

midőn ő Felsege... szott magyar király... mentazta az országot...

száallított. Csa... képviselőháza... a koronázás...

szavakról, csak... meghátva... véggezte a kurucz... szállítását...

szavai mellett is... a n s hogy kek... zerk akkor is...

szavai mellett is... a n s hogy kek... zerk akkor is...

szavai mellett is... a n s hogy kek... zerk akkor is...

szavai mellett is... a n s hogy kek... zerk akkor is...

szavai mellett is... a n s hogy kek... zerk akkor is...

szavai mellett is... a n s hogy kek... zerk akkor is...

szavai mellett is... a n s hogy kek... zerk akkor is...

szavai mellett is... a n s hogy kek... zerk akkor is...

láthatólag, midőn egy pótválasztáson oda be-
jutott s a most lefolyt választások alkalmával
is mandátumot nyert a b.-újfalui kerületből.

Már egyszer halálhíre járta be az orszá-
got. Több laphoz ment 1888. jan. 6-án Lakatos
János aláírásával és Nagy-Kerekiben kel-

Most azonban többé kétség sem fér ahoz,
hogy Csanády Sándor elhunyt. Egy biharmező-

A kötelesség önzetlen teljesítésének élő képe
volt. Legyen neki könnyű a föld, melyet pi-

Ujdonságok.

* Bocskay szobor. Hajdunánási leve-
lezőnk írja: Már hónapokkal ezelőtt elhatározták

* A fiskális fia. Egyik helybeli ügyvéd apró
fiacskáját engedelmesség miatt egy napi szobaárstomra

A román király és trónörökös — mint nagy-
váradi tudósítónk írja, — a vasárnap délutáni

* Csanády Sándorról lapunk más
helyén hosszabban megemlékeztünk, e helyen

* Villámolt sujtva. Nagy megrendítő
szerencsétlenség történt szombaton, e hó 16-án

* Elkobzott gyümölcsök. A II. ker-
ületi kapitányság rendőri orvosa dr. K e n é z y

* Tanácsülés. Ma délelőtt teljes ta-
nácsülés volt a városház nagytérében. A fő-

* Eljegyzés. Bérczy (Jörg) Endre,
városunkban is előnyösen ismert színművész

* Vaszna lopott a boltba. Egy
ismert bősziroményi biskás-tolvaj Nagy János

* Halász-mulatság. A tiszta-eszlári
áttelepitendő ev. ref. templom javára a tiszta-

* Betegség elől a halálba. Egy
szegény, Diószegi nevű napszámos, ma dél-

* A fiskális fia. Egyik helybeli ügyvéd apró
fiacskáját engedelmesség miatt egy napi szobaárstomra

* Garázda napszámos. Csathlós
Imre csavargó-napszámos, tegnap este részeg

* Faczér családleányok. A rendőr-
ség tegnap elretortáztatta Eles Zsófia és

* Öngyilkos jogász. Turgonyi Elemér
másodéves joghallgató öngyilkos lett Me-

* Mózes törvényei. Mózes köztábláit
állítólag megtalálták a Sinai hegy tövében.

* Zavargások a kolera miatt. Az
asztrakáni zavargásokról a következőket

* Villámolt sujtva. Nagy megrendítő
szerencsétlenség történt szombaton, e hó 16-án

zési helyen, a transkaukáziai vasút közelében
250 eltakarítottan kolera holttest hever. A jár-

* Talált tárgyak. Az I. ker. kapitá-
nyságnál egy ezüstös karperecz és egy csomó

* Apróságok.
Bölcsélet.
Szállásadónő: Szeretném tudni mikor

Bölcsész: Lásza, kedves asszonyom, ez a
kérdés ismét élénken emlékeztet rá, milyen

A bölcs.
Orvos: Nos, ügyvéd ur, hát hoi a ka-
lapja?

Ügyvéd: Amoda röpti a szél.
Orvos: És mit vár még itten?
Ügyvéd: Mig egy másik kalap repül erre.

Tékozló.
Dávid: Miért verted meg az imént a fi-
adat?

Jakób: Hogyne, a kölyök azt álmodta az
éjjel, hogy 500 forintot nyert a lutrin és mi-

Költészet és próza.
Leány: Oszinte vonzalommal viseltetik
ön valóban irántam?

Ifju: Örökké szeretni fogom önt!
Leány: (csalódva felsóhajt): Vegyen el
inkább minél előbb!

* Lövészet. A július 17-én tartott lö-
vészet alkalmával díjat nyertek: legjobb mély-

* A közkórház felszerelése. Az
ujjonnan épült közkórház felszereléséhez szük-

* Hurka estély. Holnap szerdán este
hurka estély lesz a »Kis Pipában« a Kemény J.

TÖRVÉNYSZÉK
* Hazaáruló oláh asszony. Haza-
árulás és felségsejtés czímen, a kolozsvári kir.

Irodalom és művészet.
A »Vasárnapi Újság« július 17-iki
száma a következő tartalommal jelent meg:

157.
AZ »ISTVAN« GŐZMALOM TÁRSULAT
GYÁRTMÁNYAINAK
ÁRJEGYZÉKE.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott
általános magyar malom-gyűlésen megállapított

Itt helyben, kötelezettség nélkül.
Kézpénz fizetés mellett, szákkal együtt

A. Asztali dara nagyszemű	100 kiló
B. Szinte » aprószemű	16.20
0. Királyliszt	16.—
1. Lángliszt kivonat.	15.—
2. Elsőrendű zsemlye liszt	14.40
3. Zsemlye liszt	14.—
4. Elsőrendű kenyér liszt	13.00
5. Közép kenyér liszt	12.20
6. Kenyér liszt	10.—
7. Barna kenyér liszt	9.82
8. Takarmány liszt	8.—
11. Fiom korpa szákkal	4.60
11. » » mák nélkül	4.40
12. Durva korpa szákkal	4.—
12. » » mák nélkül	4.20
Csírke buza mák nélkül	3.50

A zsákok súlytartalma, teljes súlyt tisztá súlynak véve
A. B. 0-6 számig 85. kilogramm.
7. és 8. számig 70. »
11. és 12. szám 50. »
(5.) Debreczen, 1892. június 15.

és a megválasztás sikerét főleg abban látta,
— hogy a szerkesztő a dalokat a társadalmi
élet gyakorlati többféle körülményeinek és

Az »E. M. K. E. Daloskönyv«-et melegen
ajánljuk a hazafias közönség figyelmébe és

Szerkesztői üzenet.

Ujpestre. A tárcza-közleményt közönnel vet-
tük s mihamar sort kerítünk rá. Bizalommal kérjük

»Mit csinál a szalaci asszony?« — Bolon-
ditja a világ, a nélkül, hogy s e hámosságot a ható-

Főszerkesztő: Szinay Gyula.
Felelős szerkesztő és lapkiadó: Kósa Barna.
Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu.
(Szerkesztőség és kiadóhivatal: nagy-uj-utca 1702. sz.)

Meghívás.

A városi tanácsnak 2815/1892 sz. a hozott végzése alapján az erdőségen levő kaszálók kimérése kezdetét vevén. — felkérem az alább megnevezett kaszáló birtok tulajdonosokat, hogy a jelzett napokon az

alsó-paczi csőszháznál reggeli 9 órákor

megjeleni sziveskedjen k.

1892. évi július hó 21-én azaz csütörtökön

Gerébi Fülöp
Udvarhelyi Géza
Dr. Szikszai Imre
Dragota Ignác

Július hó 22-én azaz pénteken

Makai Mihály
Kovács István
Hatvani Józsefné

Július hó 23-án azaz szombaton

Somogyi János
Hidvéger Mihály
Szabó Sándorné

Július hó 25-én azaz hétfőn

Bíró János
Bacsonyi Péterné
Kiss István

Július hó 26-án azaz kedden

Tolvaj Ferencz
Lukács Géza
Weinberger Lajos

Július hó 27-én azaz szerdán

Szekerés Andrásné
Móricz Ferencz
Vásári István

Július hó 28-án azaz csütörtökön

Sebes Györgyné
Tóth György
Hegedűs György

Július hó 29-én azaz pénteken

Zágonyi Sandorné
Huber József
Keszeli József

Július hó 30-án azaz szombaton

Kövári Sándor
Nagyerdőn 1892 évi július hó 13-án
A városi tanács megbízásából:

Török Gábor
erdőmester.

(307.)

1—1.

Szöllő gazdák
figyelmébe!

Peronospóra ellen való
permetezéshez

AZURINT

feloldva üvegszámra

ugy **RÉZGÁLICZOT,**
jegeczes **SZÓDÁT**

igen jutányos árban ajánl

Rickl József Zelmos.

(3.)

53

5478.

1892.

Árlejtési hirdetés.

A debreczeni ujonnan épült közkörház felszereléséhez szükséges tárgyak szállítására, írásbeli zártajánlati verseny hirdettetik.

Vállalkozni szándékozók ajánlataikat **1892. augusztus 2-ik napjának délután 5 órájáig** a polgármesteri hivatalhoz az ajánlati összeg 10%-lijának bánatpénzként csatolása mellett nyújtásuk be, mely ajánlatok felbontása, a városház nagytermében **1892. augusztus 3-án délután 1/4 órákor fog.** — az arra kiküldött bizottság által nyilvánosan eszközöltetni.

Az elkésve beérkezett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

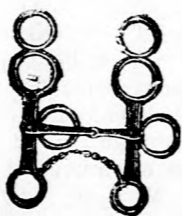
Az árlejtési feltételek, valamint a szállítandó tárgyak kimutatása, azok mennyisége és kikiáltási árával együtt Körner Adolf tanácsnok hivatalos helyiségében megtekinthetők, illetve megszerzhetők, s azok kívánatra a vállalkozni szándékozókhoz meg is küldenek. — Ugyanott tekinthetők meg a beszerzett minta-darabok, illetve kiválasztott minta-szövetek is.

Kelt Debreczenben, 1892. évi július 14-kén.

A városi tanács.

1—2.

(308.)

Valódi francia és angol szerszámok

minden iparághoz és minden darab mellett jótállás,
Épület-vasalások és kátránytető-lemezek.

rúdvasak, lemezek, VASTARTÁLYOK,
legfinomabb öntött aczélok és fémek.

Gazdasági-, kerti-, házi- és konyhafelszerelések,
Kerti-lócsák és vas-butorok, árnyékszék-closettek és vízvezetési kagylók.

AGYAG- és VAS-KÁLYHÁK, KONYHÁK,

Tizedes és egyensúly mérlegek

legjobb minőségben,

Peronospóra szőlőpenészgomba **fecskendőgépek**

legjobb rendszer (részletfűzésre is.)

Tűz- és betörés elleni pénzszekrények,
kirakat- és ajtó aczél-redőnyök.

Legolcsóbb beszerzési forrás.

(Képes árlap minden szakmára nézve ingyen és bérmentve.)

TÓTH GYULA

ELŐBB

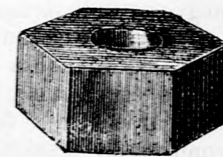
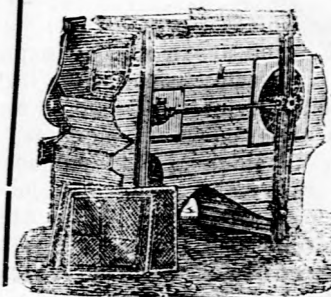
TÓTH LAJOS és TÁRSA

(6.)

vasnagykereskedés

61.—

DEBRECZEN, VÁROSHÁZÁBAN.

Férfi chifon ingek

a hírneves Schroll-féle chifonból

1 fnt 90 kr, 2 fnt 20 kr, 2 fnt 60 kr

GALLÉROK,

1 fnt 20 kr, 2 fnt 40 kr,

NYAKKENDŐK,

harisnyák, keztyűk.

Napernyők.

esernyők.

Kész mosó gyermek ruháskák,

Brassói posztók,

TRICOT

Peruvien és Doskin.

SZABÓ LAJOS FIAI

cégnél.

(8.)

61.—

A MICHELS ó-palánkai

kenderáztató- s kötélfonógyár-Részvénytársaság

(BÁCSMEGYE.)

Szállít:

Hajtó köteleket,
Építéshez szükséges felhuzó-köteleket,
Hajó-köteleket,
Tutaj-köteleket, továbbá

Wood- és Me. Cormick-féle gépek részére,

Kéveköti-fonalat

a legjobb minőségű magyar és Manilla kenderből.

Központ: Ifj. Raichl Péter,

Budapest, II. Halász-utca 2. sz.

(287)

2—2.

Női-ruhaszövetek, gyapju voileok,
mosó voileok, batist, zephir, alas-szatin,
vásznak, kész fehérneműek,
szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők

SZABÓ LAJOS FIAI

cégnél.

(171)

Leszállított árúk az egész idény alatt.

63—